

Jerzy A. Sobański

RECENZJA: „PSYCHIATRIA. AKTUALNOŚCI W ROZPOZNAWANIU I LECZENIU.”

(RED. M. EBERT I WSP., RED. WYD. POL. A.GRZYWA)

z Katedry Psychoterapii UJ Collegium Medicum

p.o. kierownika katedry: dr hab. med. Krzysztof Rutkowski

„Psychiatria. Aktualności...” wydana przez Wydawnictwo Czelej w 2011r. (red. wyd polskiego A. Grzywa) to przede wszystkim ciekawy choć nie podstawowy lecz raczej uzupełniający podręcznik, zgodnie z tytułem proponujący wybór zagadnień (wybór bardzo jednak szeroki). Jest skonstruowana przejrzysto, na sposób ‘zachodni’, z nowocześnie dodanymi użytecznymi stronami internetowymi, wygodnie zamieszczonym w rozdziałach spisem wybranego piśmiennictwa (z uwagi na tempo wydania – całkiem aktualnego).

Tłumaczenie jest przejrzyste i pomimo różnych tłumaczy dość jednolite, z drobnymi dyskusyjnymi szczegółami jak np. „kleks” w nazwie testu Rorschacha, czy też „pacjent domaga się uwagi medycznej” (s. 598).

Cennym i wygodnym np. dla zagubionych stażystów poszukujących w pośpiechu informacji co to jest Kinetyczny Test Rysowania Rodziny? okazuje się rozdział pt. „Możliwości diagnostyczne u dzieci i młodzieży” (s. 101), zresztą wkomponowany w liczne – może nawet zaskakująco liczne – sekcje poświęcone psychiatrii dzieci i młodzieży.

Szczególne uwagę zwraca rozdział 40, poświęcony zaburzeniom pozorowanym i symulacji, nieczęsto zawarty w podręcznikach medycznych (szczególnie poza psychiatrią), napisany w sposób interesujący i dogłębny – np. wspominający multidyscyplinarne podejście podczas zebrań, zapobiegające skłóceniu personelu (s.587). Podobnie, niewielki rozdział dotyczący maltretowania dzieci, mimo skromnych rozmiarów został napisany bardzo zgrabnie z uwzględnieniem nawet tak ważnego dla badających retrospektywnie zagadnienia jak fałszywe wspomnienia. Na s. 599 Czytelnik może się poczuć zaskoczony rozległym opisem terapii – przecież prawie nie spotykanego poza filmami sensacyjnymi i powieściami – dysocjacyjnego zaburzenia tożsamości (ale wobec tytułu „wybrane zagadnienia” ten wybór nietypowy i ciekawy jest z pewnością bardzo atrakcyjny). Jeszcze bardziej uzasadnione jest wcześniejsze omówienie diagnostyki, w tym różnicowej, tego zaburzenia (s. 596).

Dla diagnostyki, a ściślej w procesie jej nauczania warte docenienia jest podkreślanie „cechy kardynalnej” każdego specyficznego zaburzenia osobowości (niezwykle użyteczne w codziennej pracy dydaktycznej).

Kazuistyka zamieszczona pod koniec tomu 2, może okazać się ważna dla czytelników na różnych etapach kształcenia, podobnie zresztą jak całość omawianej pozycji. Jeszcze jedno „ostrzeżenie”: studenci, lekarze niepsychiatrzy, prawnicy i urzędnicy mogą podczas lektury zarazić się niewygodnym w Polsce nastawieniem na klasyfikację DSM, choć powinni przede wszystkim stosować obowiązującą obecnie ICD.

Z punktu widzenia rynku wydawniczego – to bardzo atrakcyjna choć rozległa pozycja wydana starannie w solidnej twardej oprawie, w związku z powyższym niestety bardzo bardzo ciężka, ale to jak się wydaje, poza brakiem indeksu pojęć w tomie 1 (trzeba nosić obydwie ze sobą?), jej najpoważniejszy mankament. Oczywiście czarno-biały charakter ilustracji uniemożliwia przedstawienie karty testu Rorschacha w pełnych barwach (s. 83) ale zapewne kryje się za nim ważny kompromis między możliwościami grafiki a ceną sprzedaży. Warto!